

De gældende regler i udleveringslovens kapitel 3a, hvorefter der kan gives afkald på anvendelse af specialitetsreglen, kan fastholdes uændret. Endvidere nødvendiggør udkastet til rammeafgørelse ikke ændringer af reglerne om, at samtykke kan tilbagekaldes.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder i artikel 17 en række fakultative frister for behandlingen af anmodninger om udlevering. Hvis en eftersøgt har givet samtykke til udlevering, bør afgørelsen om udlevering træffes senest 10 dage efter, at samtykke er afgivet. I andre tilfælde bør afgørelsen om udlevering træffes senest 60 dage efter anholdelsen. Fristerne kan dog forlænges med yderligere 30 dage.

Formålet med udkastet til rammeafgørelser er bl.a. at effektivisere udleveringsprocedurerne mellem medlemsstaterne, således at udlevering kan ske hurtigere, og strafforfølgning kan gennemføres inden for en rimelig tid. Formålet er således ligeledes at søge at forhindre, at en person, der begæres udleveret, på grund af lang sagsbehandlingstid i den anmodede medlemsstat, forbliver frihedsberøvet i en meget lang periode, før der træffes afgørelse om udlevering.

Da tidsfristerne ikke er obligatoriske, nødvendiggør disse ikke ændringer af udleveringsloven. Det vil imidlertid i forbindelse med gennemførelsen af udkastet til rammeafgørelse skulle overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt, at fristerne indsættes i loven, således at afgørelse om udlevering træffes inden for de frister, der fremgår af udkastet til rammeafgørelse, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Når afgørelsen om udlevering er truffet, indeholder udkastet til rammeafgørelse i artikel 18 frister for udleveringens gennemførelse. Udlevering skal således som hovedregel ske senest 10 dage efter, at afgørelsen er truffet. Denne frist vil nødvendiggøre ændringer af udleveringsloven, idet udlevering efter § 17 skal gennemføres snarest muligt.

5.3. *Foreløbige foranstaltninger*

Efter udleveringslovens § 19 kan bl.a. de retsmidler, der omtales i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling, anvendes i samme omfang, som hvis en anmodning om udlevering forelå, hvis en person er efterlyst af myndighederne i et andet land som sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, der må antages at kunne begrunde udlevering efter udleveringsloven. Foranstaltninger, der er iværksat efter retsplejelovens regler, skal som udgangspunkt ophæves, hvis en anmodning om udlevering ikke er modtaget senest 30 dage efter anholdelsen.

En person, der er eftersøgt, og som er omfattet af en europæisk arrestordre, skal ifølge udkastet til rammeafgørelse kunne anholdes og varetægtsfængsles, hvorfor denne del af § 19 kan fastholdes uændret. Den europæiske arrestordre udgør imidlertid en anmodning om anholdelse, varetægtsfængsling og udlevering, og derfor vil den 30 dages frist, der følger af udleveringsloven ikke længere have betydning i forhold til udlevering i EU-lande.

5.4. *Transit*

Efter § 21 i udleveringsloven kan Justitsministeriet tillade, at en person, der udleveres fra en fremmed stat til en anden, føres gennem riget, hvis bestemmelserne i § 2 (forbud mod udlevering af danske statsborgere) eller §§ 4 – 6 (militær lovovertrædelse, politisk lovovertrædelse, forbudet mod udlevering ved risiko for forfølgelse) i udleveringsloven ikke ville være til hinder for, at der skete udlevering her fra landet af den pågældende.

I henhold til artikel 20 i udkastet til rammeafgørelse skal medlemsstaterne som udgangspunkt tillade transit, hvis der er modtaget oplysninger om personens identitet og nationalitet, om der foreligger en europæisk arrestordre, lovovertrædelsens art og en retlig beskrivelse heraf og omstændighederne ved lovovertrædelsen. Bestemmelsen finder anvendelse på udlevering mellem EU-landene og på udlevering fra et tredjeland til et EU-land.

Medlemsstaterne kan dog afslå transit af egne statsborgere, hvis udleveringen vedrører fuldbyrdelse af en straf, ligesom medlemsstaterne for så vidt angår egne statsborgere kan gøre tilladelse til transit i forbindelse med udlevering til strafforfølgning betinget af, at den pågældende tilbageføres til transitlandet med henblik på fuldbyrdelse af en eventuel straf. Der er efter udkastet ikke andre muligheder for at nægte transit.

Gennemførelsen af udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør således ændringer af udleveringsloven for så vidt angår transit i forbindelse med udlevering mellem EU-landene og udlevering fra et tredjeland til et EU-land.

5.5. *Overgivelse af genstande*

I henhold til artikel 23a i udkastet til rammeafgørelse skal de judicielle myndigheder i den anmodede medlemsstat i overensstemmelse med national ret og efter anmodning fra den begærende medlemsstat eller på eget initiativ i forbindelse med udleveringssagen beslaglægge og overgive genstande, der er påkrævet som bevis, eller som udgør udbytte fra lovovertrædelsen. Enhver rettighed som den anmodede medlemsstat